

IN THE MOOD FOR LOVE (2000)

Kino Reginan (KUVI) esite:

Onnettomissa avioliitoissa riutuvat aikuiset kohtaavat ja heidän välilleen kehkeytyy sanoin kuvaamaton yhteys, kun he kuulevat aviopuolisoidensa olevan rakastajia ja ryhtyvät kuvittelemaan kumppaniensa kohtaamisia. Pidättyväinen kuvaus mahdottomasta rakkaudesta leimahtaa katkeransuloiseksi hetkeksi, piinallisen lyhyeksi onneksi. Eleet, katseet ja musiikki luovat tunnelman, johon on ihana uppoutua.

Rouva Chan (Maggie Cheung) ja herra Chow (Tony Leung).

Alussa oli rytmi. Se oli valssin rytmi. Siitä syntyi *In the Mood for Love*. Mitä on kauneus? Onko suurin rakkaus aina se, jota emme saaneet? Mitä meistä ja meidän haaveistamme jää jäljelle? Mistä **Maggie Cheungin** leninkikankaat on hankittu? Ja miksei meillä myydä kadulla nuudeleita? Anteeksi vain, tällaiset vähän höpsöt jutut pyörivät mielessä *In the Mood for Love* -elokuvan jälkeen. Sen kuvat jäävät soimaan päässä.

Hongkongilaisen **Wong Kar-wain** elokuva salatuista tunteista, toteutumattomasta rakkaudesta ja kadonneesta ajasta ei oikeastaan kerro tarinaa. Sen sijaan se vihjaa, viittaa, herättelee muistoja ja loihtii eteemme hauraan maailman, joka hengittää musiikin tahtiin. *In the Mood for Love* on myös tavattoman kaunis elokuva. Runoilijan sanoin: ”Surullisen laulu on aina ollut kaunein...”

Wong Kar-wain kaikille elokuville on yhteistä se, että ne tuntuvat löytäneen muotonsa vaiston varassa. Wongin vakituinen kuvaaja **Chris Doyle** tanssittaa kameraa kuin improvisoiva muusikko. Tämä jatkuu editointivaiheessa: loppu on tekijöiden tiedossa vasta kun elokuva on valmis. Wongin edelliset elokuvat olivat hengästyttäviä. *Chungking Express* ja *Fallen Angels* kiisivät levottomina kehää Hongkongissa. Buenos Airesissa kuvatussa rakkaustarinassa *Happy Together* oli tangon kiihkeyttä. *In the Mood for Love* pulssi on levollisempi, surumielisen valssin tahti. Valse triste. Silti elokuva kertoo levottomuudesta.

Hongkong vuonna 1962. Samaan vuokrataloon, samaan rappuun muuttaa samana päivänä kaksi nuorta avioparia. Nainen ja mies ohittavat toisensa ahtailla käytävillä, kapeissa portaissa ja pimeillä kujilla. He tuskin vilkaisevat toisiaan. Nainen on matkalla nuudelikoijulle. Mies polttaa tupakkaa ja pitää sadetta. Kumpikin on aina yksin. Heidän puolisojensa kasvoja emme näe, kuulemme vain heidän äänensä. Pian käy ilmi, että näillä puolisoilla on suhde.

Elokuva seuraa petetyn vaimon ja petetyn miehen varovaista lähestymistä. He puhuvat puolisojensa uskottomuudesta, kuvittelevat näille vuorosanoja ja esittävät näiden puolesta pieniä rakkausdraamoja. ”Me emme ole niin kuin he”, he sanovat. Sitten he rakastuvat.

Neljä vuotta myöhemmin mies kuiskaa Angkor Watin rauniotemppelissä salaisuuden muurin koloon.

Tapahtuiko mitään? Yksi aikakausi päättyi. Yksi pieni tarina siirtyi menneisyyteen. Ehkä sitä ei koskaan ollutkaan. Kyse on muistista ja muistoista. Elokuvan kerronta on niin elliptistä, että kaiken voisi tulkita jommankumman päähenkilön uni- tai muistikuviksi. Hongkongilaiset tähdet Maggie Cheung ja **Tony Leung** joutuvat näyttelemään katseitten ja eleitten varassa, peittämään ja vihjaamaan. Tuloksena on pienten vivahteiden taidetta.

Ulkokuvat ovat kuin tummia akvarelleja, joiden värit valuvat sateessa. Pimeydessä erottuu tupakan savua ja naisen varjokuva. Samankaltaiset kuvat kertautuvat, sama musiikki soi. Sisätiloissa seinien, verhojen, huonekalujen ja vaatteiden voimakkaat kuviot ovat suloisessa ristiriidassa keskenään. Maggie Cheung korkeakauluksisessa kukkaleningissään näyttää eksoottiselta kasvilta, joka on joutunut liian pieneen kasvihuoneeseen. Elokuvan tilat on rajattu niin ahtaasti, että kuviin ei ole mahtunut palaakaan taivasta. Sinistä taivasta näkyy vasta, kun tarina on muuttunut historiaksi.

In the Mood for Love rakkaustarina on tavattoman vanhanaikainen. Sopivaisuussäännöt ja menneen maailman moraali tukahduttavat kahden ihmisen onnen, niin kuin David Leanin *Lyhyessä onnessa* (1945). Wong Kar-wai tuo kuitenkin tarinaansa niin paljon tunnelmaa, tyyliä ja vetoa, ettei sen vanhanaikaisuutta tai banaaliutta tule edes ajatelleeksi. Elokuvan ymmärtää vaiston varassa, kuin parhaat popkappaleet. Oikeassa tunnelmassa ne kertovat isoja asioita, mutta niitä ei parane pukea sanoiksi.

– Kati Sinisalon mukaan (*Helsingin Sanomat* / NYT 6.7.2001) AA 6.1.201

Elokuvan traileri: <https://www.youtube.com/watch?v=rc3QleuaQMw>

Arvosteluja maailmalta:

https://www.imdb.com/title/tt0118694/externalreviews/?ref_=ttcrv_ext_sm

Wong Kar-wain haastattelu elokuvastaan (in English):

<https://www.youtube.com/watch?v=AH4GKSqDnQQ>

Huom. Ylen tv-esityksessä käyttämä nimisuomennos: Rakkaus käy taloksi